

dne 9.9.13 36.

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra

Ing. Martin Pecina, MBA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 11.9.2013
podpis: 17.9.2013

MVCRP00Z87JC

V Praze dne

- 6 -09- 2013

Č.j.: MV-85610-5/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.:

0121r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

_____ Syrská arabská republika, státní občan Syrské arabské republiky, trvale bytem _____ /51 (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 5.6.2013, čj. VS-2417/53/2-2002, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána žadatelem dne 17.10.2012 u Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 13.12.2012. Žadatel je státním občanem Syrské arabské republiky. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 7.3.1997 za účelem sloučení rodiny s manželkou. Žadatel je podruhé ženatý. Z obou manželství má celkem tři děti.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí neshledalo důvody pro prominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ve spojení se zvláštní právní úpravou na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel neplnil své povinnosti spočívající v pozdní úhradě pojistného na veřejné zdravotní pojištění v letech 1998 až 2001, za což mu bylo vyměřeno penále. K porušení této povinnosti došlo opakovaně v letech 2004 a 2005. Ministerstvo vnitra

splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí. V daném případě se nejednalo o ojedinělé pochybení, z čehož Ministerstvo vnitra dovodilo, že žadatel této povinnosti nevěnoval náležitou pozornost. Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, žadatel požádal o prominutí jejího splnění a předložil k tomu potvrzení Zastupitelského úřadu Syrské arabské republiky v Praze ze dne 20.6.2012, ve kterém je uvedeno, že syrský občan, který obdrží cizí státní příslušnost, zůstává vázán syrskou státní příslušností. V roce 2004 bylo proti žadateli vedeno trestní stíhání pro spáchání trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi (§ 270 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů), které bylo podmíněně zastaveno se zkušební dobou 6 měsíců. Po uplynutí zkušební doby bylo rozhodnuto o osvědčení žadatele ve zkušební době. V roce 2011 byl žadatel obviněn ze spáchání trestného činu podvodu. Městským soudem v Brně byl obžaloby zproštěn.

V kontextu shora uvedeném, Ministerstvo vnitra předmětné žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5.6.2013, čj. VS-2417/53/2-2002 podal žadatel včasný rozklad. V rozkladu uvedl, že si je vědom nedostatků v plnění svých povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. Sdělil, že k tomu docházelo v minulosti, v začátcích jeho podnikání, naposled mu bylo vyměřeno penále za pozdní úhradu pojistného na veřejné zdravotní pojištění v roce 2005 ve výši 278 Kč. Od té doby tuto povinnost plní řádně a včas včetně všech závazků k České republice. Žadatel v rámci rozkladu předložil potvrzení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 4.3.2013, vydané pro vlastní potřebu žadatele. Tímto potvrzením dokládá povolený dlouhodobý pobyt na území České republiky od 16.12.1991 do 2.1.1997 a povolený trvalý pobyt od 7.3.1997 za účelem sloučení rodiny s občanem České republiky. V závěru rozkladu uvedl, že je do české společnosti plně integrován. Navrhl vydat nové rozhodnutí, kterým bude jeho žádosti vyhověno.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 19.2.2013 byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení o jeho

žádosti (§ 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství). Podle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu byl žadatel poučen o možnosti, aby před vydáním rozhodnutí o rozkladu nahlédl do spisu a vyjádřil se k podkladům rozhodnutí i ke způsobu jeho zjištění a případně navrhl jeho doplnění. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti přerušeno a žadatel byl vyzván k doplnění žádosti o listiny, které Ministerstvo vnitra výslovně označilo, aby tak získalo relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství).

Ministr vnitra přezkoumal předložené listiny, jež jsou součástí spisu a konstatoval, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zvláštním právním předpisem na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak shora uvedeno, ministr vnitra ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominul. Neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, na základě kterých by mohl splnění této podmínky prominout. S ohledem na neprominutí splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ministr vnitra neprominul splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, přestože žadatel požádal o prominutí jejího splnění a předložil k tomu potvrzení Zastupitelského úřadu Syrské arabské republiky v Praze ze dne 20.6.2012, ve kterém je uvedeno, že syrský občan, který obdrží cizí státní příslušnost, zůstává vázán syrskou státní příslušností.

Ministr vnitra konstatoval, že neprominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství orgánem prvního stupně je správné. Žadatel ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu neposkytl Ministerstvu vnitra potřebnou součinnost spočívající v předložení relevantních listin a důvodů neplnění povinnosti (úhrady pojistného) na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně a včas, jak shora uvedeno.

IV.

V daném případě při posuzování žádosti ministr vnitra vycházel také z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je jednak zákon o státním občanství, jednak správní řád. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice,

a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

Na základě výše uvedeného rozhodl ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí zamítnout.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

